

Лисичка, тиковка, скрипка та капкан (народна казка)

Автор Невідомий

Їхав чоловік дорогою та й загубив тиковку. Лежить вона проти вітру та й гуде.
Аж біжить лисичка.

- Бач, - каже, - реве, хоче ще злякати! От я тебе утоплю!

Ухватила її за мотузочку, почепила на шию і подалась до річки. Стала тиковку топоти, а та набирається води та булькотить.

- Іч, - каже, - ще і проситься! І не просись, бо не пущу!

От як тиковка вже набралась води та й лисичку тягне у воду.

- Бач, яка, - каже. - То просилась, а це шуткує. Пусти-бо!

Насилу вона вирвалась.

От біжить, аж лежить на дорозі скрипка та на вітрі і гуде потихеньку.

- Бач, - каже лисичка, - ангельський голосочок, так чортова думка.

Та й обмина її.

Біжить далі; аж чоловік капкани розставив.

- Бач, - каже, - які хитрощі-мудрощі! Хіба вже на їх і сісти не можна.

Тільки сіла, а капкан її за хвіст.

- Бач, яке, - каже, - ще й держе!

Аж ось до тих капканів і хазяїн іде.

- Дивись, ще, може, і бить буде!

А той чоловік узяв її та й забрав.